

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašiniuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmenas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų [kalbų ir vertimo politikoje](#) [Nuoroda].

Sprendimas byloje 3784/2006/FOR - Skundas dėl išlaidų neapmokėjimo

Sprendimas

Byla 3784/2006/FOR - **Atidaryta** 10/01/2007 - **Sprendimas** 05/12/2008

Sprendimo dėl skundo 3784/2006/FOR (konfidencialaus) prieš Europos Komisiją santrauka

1994 m. ir 1996 m. X universiteto Cheminės inžinerijos institutas (toliau - Institutas) pasirašė mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros sutartis su Komisija. 2003 m. lapkričio 10 d. Komisija nusiuntė institutui oficialų laišką, kuriame nurodė, jog institutas nepateikė su viena iš šių sutarčių susijusios išlaidų ataskaitos. Komisija taip pat pareiškė, kad jei institutas per vieną mėnesį nepateiks reikalaujamos išlaidų ataskaitos, ji neatliks tolesnių mokėjimų ir nutrauks sutartį. Institutas į šį laišką neatsakė ir Komisija sutartį nutraukė.

Po dviejų metų bandymų pakeisti Komisijos nuomonę, institutas 2006 m. gruodžio mėnesį galiausiai kreipėsi į Ombudsmeną. 2007 m. atlikęs tyrimą, ombudsmenas nustatė, jog Komisijos pritaikyta sankcija buvo aiškiai per griežta, atsižvelgiant į svarbias aplinkybes ir ypač į tai, kaip Komisija nubaudė institutą atsisakydama sumokėti už išlaidas (96 832,32 EUR sumą), palyginti su visomis instituto patirtomis išlaidomis (127 404 EUR). Todėl 2008 m. balandžio mėnesį jis pasiūlė rasti draugišką sprendimą ir Komisijai persvarstyti savo poziciją.

Komisija pranešė, kad ji, norėdama išspręsti šį ginčą, persvarstė savo poziciją ir pageidauja sumokėti papildomą 53 705,32 EUR sumą. Institutas sutiko su Komisijos pasiūlymu. Skundo pareiškėjas padėkojo ombudsmenui už pagalbą ir pasiūlymą draugiškai išspręsti šį ginčą.

DĖL SKUNDO APLINKYBIŲ

1. X universiteto Cheminės inžinerijos institutas (toliau – institutas) 1994 m. ir 1996 m. sudarė dvi mokslinių tyrimų ir plėtros sutartis su Europos Komisija.
2. Pirmoji mokslinių tyrimų sutartis pasirašyta 1996 m. lapkričio 2 d. Sutarties terminas prasidėjo 1996 m. gruodžio 1 d. ir baigėsi 2000 m. gegužės 31 d. Bendras įnašas iš Bendrijos lėšų, skirtų pagal sutartį, sudarė 150 000 EUR. 60 000 EUR išankstinis mokėjimas Institutui buvo atliktas per du mėnesius.
3. Pirmasis projekto etapas apėmė laikotarpį nuo 1996 m. gruodžio 1 d. iki 1997 m. lapkričio 30 d. 1999 m. liepos 18 d. Institutas pateikė su tuo laikotarpiu susijusias mokslines ir finansines ataskaitas. Šias ataskaitas Komisija patvirtino 2004 m. liepos 13 d. Visos patvirtintos šio laikotarpio išlaidos sudarė 4 704,58 EUR (jis buvo išskaičiuotas iš 60 000 EUR avanso).
4. Antrasis projekto etapas apėmė laikotarpį nuo 1997 m. gruodžio 1 d. iki 1998 m. lapkričio 30 d. Su šiuo laikotarpiu susijusias mokslines ir finansines ataskaitas Institutas pateikė 1999 m. liepos 18 d., o Komisija jas patvirtino 2004 m. liepos 13 d. Visos patvirtintos šio laikotarpio išlaidos sudarė 25 868,10 EUR (ji taip pat buvo atimta iš avanso).
5. Trečiasis etapas apėmė laikotarpį nuo 1998 m. gruodžio 1 d. iki 1999 m. lapkričio 30 d., o galutinis etapas apėmė laikotarpį nuo 1999 m. gruodžio 1 d. iki 2000 m. gegužės 31 d. Skundo pateikėjai nurodė, kad 2001 m. spalio 30 d. Institutas pateikė su šiais laikotarpiais susijusias mokslines ir finansines ataskaitas. Deklaruotos išlaidos sudarė 57 363 EUR (trečiuoju laikotarpiu) ir 37 512 EUR (paskutiniam laikotarpiui). Tačiau Komisija nekompensavo trečiojo ir ketvirtojo laikotarpių išlaidų.
6. 2003 m. lapkričio 10 d. Komisija išsiuntė Institutui oficialų laišką, kuriame paprašė „trūkstančių išlaidų ataskaitų“. Savo rašte Komisija informavo Institutą, kad nepateikus prašomų išlaidų ataskaitų per nustatytą terminą (t. y. vieną mėnesį nuo rašto gavimo dienos), Komisija nuspręs daugiau nekompensuoti išlaidų ir nutrauks sutartį. Komisija nurodė, kad Institutas gavo laišką 2003 m. lapkričio 17 d. Vieno iš skundo pateikėjų (projekto koordinatoriaus) teigimu, šis laiškas buvo „mislaidas“ (jis teigė nematęs laiško ir nežinojęs jo buvimo vietos).
7. 2004 m. liepos mėn. Komisija paprašė Instituto grąžinti 29 428,32 EUR iš pradinio 60 000 EUR avanso. Kadangi Institutas taip pat gavo finansavimą pagal antrąją mokslinių tyrimų sutartį, Komisija šią sumą išskaičiavo iš Institutui pagal tą sutartį mokėtinų mokėjimų.
8. 2004 m. liepos 27 d. Institutas pranešė Komisijai, kad nesutinka su Komisijos pozicija šiuo klausimu. Institutas vėl pateikė jai visų atitinkamų išlaidų ataskaitų kopijas.
9. 2004 m. rugpjūčio 21 d. projekto koordinatorius nusiuntė Komisijai faksogramą, kurioje išsamiai paaiškino Instituto poziciją. Jis paprašė Komisijos iš naujo įvertinti padėtį. Jis pridėjo visų pirmosios mokslinių tyrimų sutarties išlaidų ataskaitų kopijas. Komisija neatsakė į šį faksogramą.
10. 2004 m. rugsėjo 30 d. Institutas išsiuntė Komisijai oficialų mokėjimo prašymą. 2004 m.

spalio 20 d. Komisija atmetė oficialų mokėjimo prašymą.

11. 2004 m. lapkričio 25 d. projekto koordinatorius pranešė Komisijai, kad nesutinka su Komisijos pozicija. Jis nurodė, kad pateikė trūkstamas išlaidų ataskaitas ir paprašė sumokėti nesumokėtą sumą. Jis taip pat paprašė informacijos apie visas galimas apeliacijos procedūras. 2004 m. lapkričio 29 d. Komisija raštu informavo Institutą, kad ji „neatnaujins“ pirmosios mokslinių tyrimų sutarties. Ji nepateikė jokios informacijos apie galimas apskundimo procedūras.

12. 2005 m. gruodžio 1 d. Institutas raštu kreipėsi į Komisijos generalinį sekretoriatą, informuodamas jį šiuo klausimu. 2005 m. gruodžio 21 d. Generalinis sekretoriatas atsakė, kad šiam klausimui spręsti nėra tinkama tarnyba, ir perdavė korespondenciją kompetentingai tarnybai. Kompetentinga tarnyba (tai buvo ta pati tarnyba, kuri atsakė Institutui 2004 m. lapkričio 29 d.) vėl atmetė mokėjimo prašymą, nebent Institutas pateiktų įrodymus, kad 1999 m. liepos 18 d. arba 2001 m. spalio 30 d. Komisijai iš tikrųjų buvo pateiktos išlaidų ataskaitos. 2006 m. kovo 10 d. skundo pateikėjas vėl pateikė Komisijai išlaidų ataskaitas.

13. 2006 m. gegužės 25 d. Komisija informavo skundo pateikėją, kad jis negalėjo įrodyti, jog jis 2001 m. lapkričio mėn. atsiuntė ataskaitas, ir patvirtino savo poziciją, kad sutartis tebegalioja.

DĖL TYRIMO DALYKO

14. Ombudsmenas suprato, kad skundo pateikėjai apibendrino, kad Europos Komisija:

- klaidingai atsisakė patvirtinti Instituto pateiktas išlaidų ataskaitas ir vėliau nepagrįstai atsisakė atlikti mokėjimus, kuriuos skundo pateikėjai tvirtina pagal pirmosios mokslinių tyrimų sutarties nuostatas;
- tinkamai nemotyvavo savo sprendimų atidėti mokėjimus ir atsisakyti juos išmokėti pagal pirmąją mokslinių tyrimų sutartį;
- nepateikė Institutui informacijos apie galimas apeliacines procedūras;
- neatsakė į skundo pateikėjo paklausimus.

15. Ombudsmenas suprato, kad skundo pateikėjai teigia, jog Komisija turėtų:

- įvykdyti savo įsipareigojimus, susijusius su pirmąja mokslinių tyrimų sutartimi, Institutui sumokant 67 404 EUR;
- atšaukti sprendimą dėl susigrąžinimo, susijusio su antrąja mokslinių tyrimų sutartimi, ir grąžinti Institutui susigrąžintą 29 428,32 EUR sumą.

TYRIMAS

16. 2006 m. gruodžio 18 d. ombudsmenas gavo skundą (2006 m. lapkričio 21 d.). 2007 m. sausio 10 d. ombudsmenas pradėjo skundo tyrimą ir paprašė Komisijos iki 2007 m. balandžio 30 d. pateikti nuomonę. 2007 m. gegužės 7 d. Komisija nusiuntė savo nuomonę, kuri buvo perduota skundo pateikėjams 2007 m. gegužės 9 d., kartu su prašymu iki 2007 m. birželio 30 d.

pateikti pastabas. Skundo pateikėjų pastabas ombudsmenas gavo 2007 m. spalio 10 d. 2008 m. balandžio 25 d. ombudsmenas pateikė pasiūlymą dėl draugiško sprendimo ir paprašė Komisijos iki 2008 m. birželio 30 d. į jį atsakyti. 2008 m. liepos 17 d. Komisija atsakė į pasiūlymą dėl draugiško sprendimo. 2008 m. liepos 22 d. ombudsmenas skundo pateikėjams perdavė atsakymą ir paprašė iki 2008 m. rugsėjo 30 d. pateikti pastabas. 2008 m. spalio 8 d. ombudsmenas patenkino skundo pateikėjų prašymą pratęsti terminą iki 2008 m. lapkričio 15 d. 2008 m. lapkričio 3 d. skundo pateikėjai pateikė pastabas dėl Komisijos atsakymo į pasiūlymą dėl draugiško sprendimo.

OMBUDSMENO ANALIZĖ IR IŠVADOS

Pirminės pastabos

17. Pirmasis ir antrasis tvirtinimai bei abu tvirtinimai yra glaudžiai susiję. Todėl, siekiant aiškumo, Ombudsmenas mano, kad būtina nagrinėti skundo pateikėjų pirmąjį ir antrąjį kaltinimus bei susijusius teiginius kartu.

A. Teigia, kad Komisija klaidingai atsisakė patvirtinti išlaidų ataskaitas ir tinkamai nemotyvavo savo sprendimų atidėti ir atsisakyti atlikti mokėjimus, taip pat su tuo susijusių pretenzijų *Ombudsmenui pateikti argumentai*

18. Skundo pateikėjai nurodė, kad iki 2001 m. spalio mėn. Institutas pateikė visas atitinkamas mokslines ir finansines ataskaitas, kurių reikalaujama pagal sutartį.

19. Po 2003 m. lapkričio 10 d. (data, kai Komisija nusiuntė oficialų laišką, kuriame prašoma „trūkstančių išlaidų ataskaitų“). Tačiau, skundo pateikėjų teigimu, Komisija, nepaisant pakartotinių ryšių su Institutu, nepranešė pastarajam, kad trūksta jokios papildomos informacijos. Todėl Institutas nežinojo, kad sąnaudų ataskaitos, kurios, jo nuomone, jau buvo pateiktos 2001 m., iš tikrųjų nebuvo pateiktos.

20. Skundo pateikėjai teigė, kad, nepaisant to, jog nebuvo atsakyta į 2003 m. lapkričio 10 d. oficialų Komisijos pranešimą dėl trūkstančių išlaidų ataskaitų, Institutas daug kartų bandė nustatyti, kokios informacijos trūksta. Skundo pateikėjai laikėsi nuomonės, kad nors vėlavimas pateikti išlaidų ataskaitas gali pateisinti vėlavimą išmokėti lėšas (kol nebus pateiktos išlaidų ataskaitos), dėl tokio vėlavimo neturėtų būti pateisinamas visiškas mokėjimų išskaičiavimas.

21. Skundo pateikėjai nurodė, kad, nepaisant to, jog atsisakymas mokėti prieštarauja sutarčių teisei, jis taip pat prieštarauja pačios Komisijos gero administracinio elgesio kodeksui, kuriame teigiama, kad taikant kodeksą niekada neturėtų atsirasti administracinės ar biudžetinės naštos, kuri būtų neproporcinga numatomai naudai. Be to, skundo pateikėjai teigė, kad tokia pozicija prieštarauja Europos gero administracinio elgesio kodekso 6 straipsnio 1 daliai, kurioje nustatyta, kad priimdami sprendimus pareigūnai užtikrina, kad taikomos priemonės būtų proporcingos siekiamam tikslui.

22. Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad jos pozicija visiškai atitinka Bendrųjų sutarties sąlygų 21 straipsnio 4 dalį, kuri suformuluota taip:

„Komisija gali nuspręsti neatsižvelgti į jokias kitas išlaidas arba toliau nekompensuoti, prieš vieną mėnesį raštu pranešusi, kad galutinės išlaidų ataskaitos negautos.“

23. Todėl Komisija padarė išvadą, kad ji nepagrįstai neatsisakė patvirtinti išlaidų ataskaitų ir nepagrįstai neatsisakė atlikti su tuo susijusio mokėjimo. Komisija paaiškino, kad ji taikė sutartį, kurią pasirašė Institutas ir Komisija. Tai darydama Komisija nurodė, kad ji nepažeidė Gero administracinio elgesio kodekso.

24. Dėl klausimo, ar Komisija pažeidė Europos gero administracinio elgesio kodeksą, kuriame nurodyta, kad priemonės, kurių imasi pareigūnai, turi būti proporcingos siekiamam tikslui, Komisija nurodė, kad taikė sutartį tarp Instituto ir Komisijos. Komisija padarė išvadą, kad tai darydama ji nepažeidė Gero administracinio elgesio kodekso.

25. Dėl teiginio, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo sprendimus atidėti mokėjimus pagal pirmąją mokslinių tyrimų sutartį ir juos atmesti, Komisija paaiškino, kad mokėjimai buvo atmesti, nes Institutas nepateikė išlaidų ataskaitų per sutartyje nustatytus terminus. Komisija nurodė, kad tai buvo aiškiai nurodyta prie nuomonės pridėtame susirašinėjime.

26. Atsakydami į Komisijos nuomonėje pateiktus argumentus, skundo pateikėjai nurodė, kad, jos nuomone, Komisija nenagrinėjo jų argumentų dėl taikomos sankcijos neproporcingumo. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjai nurodė, kad buvo pasiekti visi techniniai projekto tikslai – iš tiesų jie buvo viršyti. Visos mokslinės ataskaitos buvo pateiktos teisingai. Skundo pateikėjai taip pat nurodė, kad visos išlaidų ataskaitos buvo pateiktos iki galutinio termino arba po jo (priklausomai nuo asmens požiūrio). Jie pažymėjo, kad Komisijos nurodytas baudžiamasis nusižengimas buvo susijęs su įrodymų, kad tariamai „trūkstamos“ išlaidų ataskaitos buvo pateiktos laiku, trūkumu. Skundo pateikėjai taip pat pažymėjo, kad Institutas įvykdė visus savo įsipareigojimus, nepaisydamas labai sudėtingų Komisijos sukurtų kliūčių, pavyzdžiui, kai ignoravo korespondenciją arba vėlavo atsakyti ir atlikti mokėjimus.

Preliminarus Ombudsmeno vertinimas, kuriuo remiantis buvo parengtas draugiško sprendimo pasiūlymas

27. Dėl to, kad skundo pateikėjas nepateikė trūkstamų išlaidų ataskaitų per 2003 m. lapkričio 10 d. Komisijos rašte nustatytą terminą (1), Komisija Institutui skyrė iš viso 96 873 EUR sankciją.

28. Neginčyta, kad skundo pateikėjas ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio mėn. pateikė *trūkstamas* išlaidų ataskaitas. Komisija neabejojo šių išlaidų ataskaitų pakankamumu. Neginčytina, kad buvo pasiekti visi techniniai projekto tikslai. Apibendrinant, vienintelė priežastis, dėl kurios Komisija atmetė 2004 m. rugpjūčio mėn. pateiktas išlaidų ataskaitas, buvo ta, kad Komisija jas gavo pasibaigus 2003 m. lapkričio 10 d. laiške Institutui nustatytam terminui.

29. Savo nuomonėje ombudsmenui Komisija nurodė, kad jos sprendimas išduoti vykdomąjį raštą sumoms išieškoti ir atsisakyti atlikti visus tolesnius mokėjimus atitinka Bendrųjų sąlygų 21 straipsnio 4 dalį. Ombudsmenas pažymėjo, kad Bendrųjų sutarties sąlygų 21 straipsnio 4 dalis suformuluota taip:

„Komisija gali nuspręsti neatsižvelgti į jokiais kitas išlaidas arba toliau nekompensuoti, prieš vieną mėnesį raštu pranešusi, kad galutinės išlaidų ataskaitos negautos.“ (pabraukta Ombudsmeno).

21 straipsnio 4 dalimi Komisijai suteikiama sutartinė teisė neatsižvelgti į papildomas išlaidų ataskaitas arba daugiau nekompensuoti, prieš vieną mėnesį raštu pranešus apie tai, kad galutinės išlaidų ataskaitos nebuvo gautos. Vis dėlto ombudsmenas pažymėjo, kad sutartinės teisės buvimas nereiškia pareigos pasinaudoti šia teise. Iš tiesų pagal 21 straipsnio 4 dalį *neraikalaujama*, kad Komisija neatsižvelgtų į jokiais kitas išlaidas arba daugiau nekompensuotų prieš vieną mėnesį raštu pranešusi apie tai, kad galutinės išlaidų ataskaitos nebuvo gautos. Veikia Komisija turi diskreciją nuspręsti, ar ji iš tikrųjų naudojasi šia sutartine teise.

30. Komisijos veiksmų laisvės pagal Bendrųjų sąlygų 21 straipsnio 4 dalį apimtis bus nustatyta pagal taikytinas teisės normas, įskaitant taisykles, nustatytas Finansiniame reglamente (2) ir jo įgyvendinimo taisyklėse (3). Be to, Komisija, naudodamasi savo diskrecija, taip pat turėtų atsižvelgti į gero administravimo principus ir bendruosius Europos teisės principus.

31. Proporcingumo principas yra seniai nustatytas bendrasis Europos teisės principas (4). Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką proporcingumo principas reikalauja, kad Bendrijos institucijos priimtose priemonėse neviršytų to, kas tinkama ir būtina jos teisėtiems tikslams pasiekti, ir kad, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, turi būti taikomos mažiausiai suvaržančios priemonės, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (5).

32. Finansiniame reglamente ir jo įgyvendinimo taisyklėse taip pat reikalaujama, kad Bendrijos institucija, skirdama administracines ir finansines nuobaudas, laikytųsi proporcingumo principo. Ombudsmenė primena, kad dotacijų srityje, pavyzdžiui, Finansinio reglamento 103 straipsnyje nustatyta, kad:

„Jei vykdant sutarties sudarymo procedūrą arba vykdant sutartį padaryta esminių klaidų ar pažeidimų arba sukčiaujama, institucijos sustabdo sutarties vykdymą.“

Kai tokios klaidos, pažeidimai ar sukčiavimas priskirtini rangovui, institucijos taip pat gali atsisakyti atlikti mokėjimus arba susigrąžinti jau išmokėtas sumas, atsižvelgdamos į klaidų, pažeidimų ar sukčiavimo rimtumą“ (pabraukta papildomai).

Finansinio reglamento 114 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines ir finansines nuobaudas leidimus suteikiantis pareigūnas, kaip numatyta 93–96 straipsniuose ir su tais straipsniais susijusiose

įgyvendinimo taisyklėse, gali skirti pareiškėjams, kuriems neleidžiama dalyvauti procedūroje pagal 2 dalį “ (pabraukta papildomai).

33. Ombudsmenas sutiko, kad siekdama gero administravimo Komisija turi teisę nustatyti terminus, per kuriuos turi būti pateiktos išlaidų ataskaitos, susijusios su Bendrijos finansuojamomis mokslinių tyrimų programomis. Ombudsmenas taip pat sutiko, kad Komisija gali turėti teisę skirti tam tikras nuobaudas už pavėluotą tokių dokumentų pateikimą.

34. Tačiau nors Komisija gali turėti teisę skirti tam tikras nuobaudas už pavėluotą dokumentų pateikimą, tokios sankcijos turi bent jau atitikti proporcingumo principą. Proporcingumo principas reikalauja, kad Bendrijos institucijos priimtos priemonės *neviršytų to, kas tinkama ir būtina jos teisėtiems tikslams pasiekti*. Kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti *mažiausiai ribojančią priemonę*.

35. Ombudsmenas atkreipė Komisijos dėmesį į atitinkamą teismų praktiką, visų pirma į bylą *The Queen, ex parte E. D. & F. Man (Sugar) Ltd prieš Intervencinę žemės ūkio produktų valdybą (IBAP)*, kurioje Teisingumo Teismas nusprendė, kad:

„... automatinis viso užstato negrąžinimas pažeidimo, kuris yra žymiai mažesnis už pagrindinio įsipareigojimo, kurį siekiama užtikrinti pačiu užstatu, nevykdymo atveju turi būti laikomas pernelyg drastiška sankcija, atsižvelgiant į eksporto licencijos funkciją užtikrinti patikimą atitinkamos rinkos valdymą“ (pabraukta mano) (6).

36. Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, visų pirma į baudos dydį (96 873 EUR), palyginti su visomis išlaidomis (127 404 EUR), ombudsmenas manė, kad Komisijos skirta nuobauda yra akivaizdžiai neproporcinga.

37. Siekdamas įvertinti tinkamą tokios sankcijos dydį, ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad būtina atsižvelgti į sutarties ypatumus, visų pirma į sutarties dydį, ir į tai, ar kita šalis įvykdė visus kitus savo įsipareigojimus pagal sutartį.

38. Dėl klausimo, ar Institutas įvykdė kitus savo įsipareigojimus pagal sutartį, ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija nekvestionavo atlikto tyrimo kokybės ar 2004 m. rugpjūčio mėn. pateiktų išlaidų ataskaitų turinio pakankamumo. Iš tikrųjų paaiškėjo, kad vienintelė priežastis, dėl kurios Komisija atsisakė atlikti papildomus mokėjimus ir išduoti vykdomąjį raštą sumoms išieškoti, buvo ta, kad jos tarnybos gavo išlaidų ataskaitas pasibaigus 2003 m. lapkričio 10 d. laiške Institutui nustatytam terminui.

39. Galiausiai ombudsmenas pažymėjo, kad Finansinio reglamento įgyvendinimo taisyklių 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad:

„Atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas gali atsisakyti susigrąžinti visą nustatytą gautiną sumą arba jos dalį, jei susigrąžinimas nesuderinamas su proporcingumo principu“ (pabraukta mano).

40. Atsižvelgdamas į pirmiau pateiktas išvadas, Ombudsmenas padarė preliminarį išvadą, kad galėjo būti netinkamo Komisijos administravimo atvejis. Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „[kiek įmanoma] ombudsmenas ieško sprendimo su atitinkama institucija ar įstaiga, kad būtų pašalintas netinkamo administravimo atvejis ir patenkintas skundas.“ Todėl ombudsmenas pateikė šį pasiūlymą dėl draugiško sprendimo.

„Komisija turėtų apsvarstyti galimybę atšaukti arba atšaukti vykdomąjį raštą sumoms išieškoti, susijusį su antrąja mokslinių tyrimų sutartimi. Komisija taip pat turėtų apsvarstyti galimybę atlikti mokėjimą Institutui už trečiojo ir ketvirtojo laikotarpių finansinėse ataskaitose prašomas nesumokėtas sumas, atlikusi esminę pateiktų išlaidų ataskaitų peržiūrą.“

Argumentai, pateikti ombudsmenui po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

41. Savo atsakyme Komisija nurodė nesutinkanti su tuo, kad naudojimasis sutartinėmis teisėmis Instituto atžvilgiu yra „nuobauda“. Ji pažymėjo, kad pagal Finansinį reglamentą ir Įgyvendinimo taisyklės „nuobauda“ yra sankcija, kurią lemia norminės arba sutartinės nuostatos (likviduota žala). Kadangi sutartyje nenumatyta „nuobauda“ už pavėluotą dokumentų pateikimą, Komisija neturi teisės skirti sutartinės nuobaudos už pavėluotą dokumentų pateikimą. Todėl Komisija tvirtina negalinti sutikti su Ombudsmeno pozicija, kad sankcijos dydis buvo akivaizdžiai neproporcingas vien dėl to, kad, jos nuomone, nebuvo skirta jokia sankcija.

42. Vis dėlto, atsižvelgdama į tai, kad bendrosios sąlygos 20 straipsnio 5 dalyje konkrečiai kalbama tik apie „galutines išlaidų ataskaitas“, Komisija yra pasirengusi iš dalies pritarti pasiūlymui dėl draugiško sprendimo. Apibendrinant, Komisija yra pasirengusi išnagrinėti trečiųjų ataskaitinių metų išlaidų ataskaitas, pateiktas pagal pirmąją mokslinių tyrimų sutartį. Tačiau Komisija laikosi savo nuomonės dėl ketvirtojo (ir galutinio) ataskaitinio laikotarpio išlaidų ataskaitų ir į jas neatsižvelgs.

43. Todėl išlaidų ataskaitos, į kurias bus atsižvelgta, yra šios:

1 ataskaitinis laikotarpis (pirmas pateiktas 1999 m.) – 4 703 EUR

2 ataskaitinis laikotarpis (pirmas pateiktas 1999 m.) – 25 929 EUR

3 ataskaitinis laikotarpis (pateiktas 2004 m.) – 57 363 EUR

44. Bendra mokėtina suma, t. y. 87 995 EUR, bus sumažinta 3 781 EUR, atsižvelgiant į Bendrųjų sąlygų 14 straipsnio 3 dalį, pagal kurią perkėlimas iš vienos išlaidų kategorijos į kitą ribojamas iki 20 % pradinio asignavimo. Tai reiškia, kad Komisija yra pasirengusi sumokėti papildomą 53 705,32 EUR sumą, o tai, pasak Komisijos, reiškia, kad bendra suma, kuri bus išmokėta pagal pirmąją mokslinių tyrimų sutartį, sudarys 84 277 EUR (7).

45. Komisija taip pat pažymėjo, kad 2003 m. skundo pateikėjams iš naujo pateikus 1 ir 2 laikotarpių išlaidų ataskaitas, deklaruotos sumos buvo didesnės nei 1999 m. pateiktos išlaidos. Skirtumas buvo 1 896 EUR. Ši suma neįtraukta į šio sprendimo 43 punkte nurodytas sumas.

46. Skundo pateikėjai savo pastabose nurodė, kad Institutas pritaria Komisijos pasiūlymui išspręsti šį klausimą sumokant Institutui 53 705,32 EUR. Institutas palankiai vertina tai, kad Komisija atnaujino bylos nagrinėjimą ir bent iš dalies sutiko pritarti ombudsmeno pasiūlymui dėl draugiško sprendimo. Skundo pateikėjai padėjo ombudsmenui už paramą Institutui ir už pasiūlymą dėl draugiško sprendimo.

Ombudsmeno vertinimas po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

47. Ombudsmenas pažymi, kad Komisija iš dalies pritarė ombudsmeno pasiūlymui dėl draugiško sprendimo. Skundo pateikėjai priėmė Komisijos pasiūlymą. Todėl Ombudsmenas mano, kad tolesni tyrimai dėl pirmojo ir antrojo kaltinimų ir susijusių pretenzijų nėra pagrįsti.

B. Įtarimas, kad Komisija nepateikė Institutui informacijos apie galimas skundų nagrinėjimo procedūras

48. 2004 m. lapkričio 25 d. skundo pateikėjai susirašinėdami su Komisija paprašė informacijos apie visas galimas apeliacijos procedūras. 2004 m. lapkričio 29 d. atsakyme Komisija nepateikė prašomos informacijos.

49. Savo nuomonėje ombudsmenui Komisija pripažino, kad ji nepateikė informacijos apie galimas apeliacijos procedūras, ir atsiprašė už šią priežiūrą.

Ombudsmeno vertinimas

50. Ombudsmenas mano, kad svarbu informuoti suinteresuotąsias šalis apie joms atviras apeliacines procedūras, ypač atsakant į konkrečius prašymus pateikti informaciją apie tokias apeliacines procedūras. Tačiau Komisija pripažino savo klaidą šioje byloje ir atsiprašė už ją. Šiuo pagrindu ombudsmenas daro prielaidą, kad Komisija stengsis ateityje išvengti tokių klaidų. Todėl Ombudsmenas mano, kad dėl šio teiginio daugiau klausimų nėra pagrįsta.

C. Įtarimas, kad Komisija skubiai neatsakė į skundo pateikėjo paklausimus dėl ombudsmenui pateiktų argumentų

51. Savo nuomonėje ombudsmenui Komisija pripažino, kad buvo vėluojama atsakyti į 1999 m. lapkričio 12 d. laišką ir 2004 m. rugpjūčio 21 d. faksogramą. Jis atsiprašė už šiuos vėlavimus. Ji taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad visais kitais atvejais ji sureagavo greitai.

Ombudsmeno vertinimas

52. Ombudsmenas mano, kad svarbu skubiai atsakyti į korespondenciją. Tačiau Komisija pripažino savo klaidą šioje byloje ir atsiprašė už ją. Šiuo pagrindu ombudsmenas daro prielaidą, kad Komisija stengsis ateityje išvengti tokių klaidų. Todėl Ombudsmenas mano, kad dėl šio teiginio daugiau klausimų nėra pagrįsta.

D. Išvados

Remdamasis savo tyrimais dėl šio skundo, ombudsmenas pažymi, kad Komisija iš dalies pritarė ombudsmeno pasiūlymui dėl draugiško sprendimo. Skundo pateikėjai priėmė Komisijos pasiūlymą. Todėl Ombudsmenas mano, kad tolesni tyrimai dėl pirmojo ir antrojo kaltinimų ir susijusių pretenzijų nėra pagrįsti. Daugiau klausimų dėl trečiojo ir ketvirtąjo teiginių nepateisinama. Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

Skundo pateikėjams ir Komisijai bus pranešta apie šį sprendimą.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Priimta Strasbūre 2008 m. gruodžio 5 d.

(1) Teigiama, kad bendra neapmokėtų išlaidų suma sudarė 96 873 EUR (t. y. 57 363 EUR trečiuoju laikotarpiu, 37 512 EUR per paskutinį laikotarpį ir 1 998 EUR už pirmąjį ir antrąjį laikotarpį).

(2) 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento, OL L 248, 2002 9 16, p. 1–48.

(3) 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, 2002 12 31, p. 1–71).

(4) 1970 m. liepos 11 d. Sprendimas *Handelsgesellschaft mbH prieš Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel*, 11/70, Rink. p. 1125. Taip pat žr. Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnį.

(5) Žr., pvz., 1984 m. liepos 12 d. Sprendimo *Denkavit Nederland*, 15/83, Rink. p. 2171, 25 punktą; 1997 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Air Inter prieš Komisiją*, T-260/94, Rink. p. II-997, 144 punktas; Byla T-216/96 *Conserve Italia Soc. Sprendimo Coop. rl prieš Komisiją*, [1999] Rink. p. II-3139, 101 punktą; Byla T-186/00 *Conserve Italia Soc. Coop. rl, prieš Komisiją*, [2003] Rink. II-719, 83 punktas; Byla T-306/00 *Conserve Italia Soc. 2003 m. liepos 12 d. Sprendimo Coop. rl prieš Komisiją*, Rink. p. II-5705, 127 punktas. Taip pat žr. Europos gero administracinio elgesio kodekso 6 straipsnio 1 dalį.

(6) Byla 181/84, *The Queen, ex parte E. D. & F. Man (Sugar) Ltd prieš Intervencinę žemės ūkio produktų tarybą (IBAP)*, [1985] Rink., 2889, 29–30 punktai. Taip pat žr. 1998 m. liepos 11 d. Sprendimo *Südzucker Mannheim/Ochsenfurt AG ir Hauptzollamt Mannheim*, C-161/96, Rink. p. I-281, 25, 30 ir 31 punktus; Byla T-340/99, *Arne Mathisen AS, įsteigta Vėrųų (Norvegija) prieš Tarybą*, [2002] Rink. II-2905, 106 ir 126 punktai; Byla T-199/99, *Sgaravatti Mediterranea Srl*,

prieš Komisiją, [2002] Rink. II-3731, 120 punktas; Sujungtos bylos T-141/99, T-142/99, T-150/99 ir T-151/99, *Vela Srl, prieš Komisiją*, [2002] Rink. II-4547, 395 punktas; Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals Ltd prieš Komisiją*, T-33/02, [2005] Rink. p. II-4973, 26 punktas; ir 1986 m. liepos 12 d. Sprendimo *Maas prieš Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung* (21/85, Rink. p. 3537) 23 punktą.

(7) Ombudsmenas pažymi, kad skundo pateikėjas už pirmąjį ir antrąjį ataskaitinius laikotarpius iš tikrųjų gavo 4 704,58 EUR ir 25 868,10 EUR. Kadangi Komisija nori sumokėti papildomą 53 705,32 EUR sumą, bendra Institutui išmokėta suma bus 84 278 EUR.